

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

A Relationship Between Administrator Roles and Knowledge Management of Primary School in Chiang Dao District, Chiang Mai Province

ผู้วิจัย

อารีย์พร ไชยอำมาตย์¹

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.พัชรวิวรรณ กิจมี²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทผู้บริหาร เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 226 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ในปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทบาทผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า บทบาทผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมาก การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่พบว่าโดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การจัดการความรู้มีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r=0.83$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์, บทบาทผู้บริหาร, การจัดการความรู้

Abstract

The purposes of this research were to investigate the administrator roles, and the knowledge management of the primary schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province, and to investigate a relationship between the administrator roles and the knowledge management of the primary schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province. The sample group comprised 226 school teachers under the Office of Chiang Mai Primary Educational Service Area 3 in the academic year 2014. The research tool was a questionnaire. The data were analyzed through frequency, percentage, mean and standard deviation, and Pearson product-moment correlation analysis. The findings were summarized as follows:

According to the administrator roles of the primary schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province, it revealed that the overall respondents agreed that the administrator roles were performed at a high level. Related to the knowledge management of the primary schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province, it indicated that the overall respondents agreed that the knowledge management was performed at a high level. And regarding a relationship between the administrator roles and the knowledge management of the primary schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province analyzed through Pearson's correlation coefficient, it showed that the overall relationship was positive at a high level ($r=0.83$) and statistically significant at the level of .01 according to the hypothesis as set.

KEYWORD : Relationship, Administrator roles, Knowledge management

บทนำ

ในสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ ได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาในสถานศึกษาที่ต้องผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สถานศึกษาจึงต้องมีการวางแผนทางให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงนี้ ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดนโยบายในพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 มุ่งให้เป็นองค์กร

แห่งการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการความรู้เป็นตัวนำให้เกิดประสิทธิภาพต่อหน่วยงาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2548, หน้า 16-39) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ได้บ่งชี้ภาระหน้าที่ของสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน สถานศึกษาจึงมีบทบาทและภารกิจที่เปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการศึกษา อีกทั้งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้กำหนด

มาตรฐานการศึกษาของชาติในมาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ / สังคมแห่งความรู้ ใช้การจัดการความรู้เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียน และรักการค้นคว้า รู้จักนำความรู้มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม สร้างให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ สามารถพึ่งตนเองเพื่อพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนและแข่งขันในระดับนานาชาติได้ ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548, หน้า 1-9) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาเกิดความสามารถในการเรียนรู้ที่ทันต่อสถานการณ์โดยอาศัยการปรับเปลี่ยนคล่องตัวต่อวิถีคิดและต่อกระบวนการทำงาน ซึ่งบุคคลในสถานศึกษาต้องเรียนรู้ร่วมกันเพื่อผลักดันให้มุ่งสู่การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้” และปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การจัดการความรู้ ทั้งนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้่องค์กรสามารถเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ ผู้บริหารสถานศึกษา และกระบวนการบริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความรู้ ความสามารถและคุณธรรม จริยธรรมตลอดทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดีที่จะนำพาสถานศึกษา บุคลากร รวมทั้งผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารงานต่าง ๆ ในโรงเรียนให้เป็นผลสำเร็จเพราะผู้บริหารเป็น

ผู้นำในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน ตลอดจนวิธีการดำเนินงานของโรงเรียนร่วมกับบุคลากรและชุมชน เพื่อให้การบริหารงานบรรลุสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังเป็นตำแหน่งทางการศึกษาที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน โดยเป็นผู้แนะนำระเบียบ กฎเกณฑ์และมาตรฐาน เป็นผู้ดำเนินการให้เกิดผลทางการปฏิบัติ และผู้บริหารสถานศึกษายังมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่ได้รับอำนาจตามกฎหมายในการมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้บริหารที่มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดการความรู้จะตระหนักว่า การจัดการความรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดกระบวนการปรับปรุงและปฏิรูปคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันให้สถานศึกษามีระบบการจัดการความรู้ ตั้งแต่การจัดการความรู้ในสถานศึกษา การจัดการความรู้ในตัวบุคคล การจัดการความรู้ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์

ความรู้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในทุกขั้นตอนของชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ได้ มนุษย์ต้องอาศัยความรู้เพื่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาชีวิตตลอดจนการช่วยเหลือ

เกี่ยวคู่กันเป็นสังคมมนุษย์ ความรู้จึงเป็น เครื่องมือสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ ชาติไม่ได้ ทั้งยังต้อง สร้างเสริมเพิ่มเติมและ พัฒนาตลอดเวลา ตามแนวคิดของบุญดี บุญญาภิจ และคณะ (2548, หน้า 7-8) มีความคิด เห็นว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มีความค่าและมีลักษณะ เฉพาะตัว เพราะความรู้เป็นสิ่งที่ไม่มีจำกัด ยิ่งใช้ยิ่งเพิ่ม ยิ่งใช้มากก็ยิ่งมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น เท่านั้น หากบุคลากรในองค์กรมีความรู้มาก เท่าใดก็ยิ่งสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ได้อีก ทั้งยังสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ ประโยชน์ได้มากขึ้น และกลายเป็นวงจรที่ เพิ่มพูนได้ในตัวเองอย่างไม่สิ้นสุด ที่เรียกว่า วงจรการเรียนรู้ ซึ่งองค์กรจะต้องมีกระบวนการ ที่เป็นระบบในการค้นหา สร้าง รวบรวม จัดเก็บ เผยแพร่ ถ่ายทอด แบ่งปันและใช้ความรู้ กระบวนการนี้คือ การจัดการความรู้ นั่นเอง องค์กรประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ คือ คน เทคโนโลยี และกระบวนการความรู้ โดยเฉพาะ “คน” ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่สุด เพราะเป็นแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำเอา ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ กระบวนการจัดการความรู้ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่ม ผลผลิตแห่งชาติ (2549, หน้า 5-7) ได้สรุปขั้นตอนหลักของกระบวนการจัดการความรู้ไว้ 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การค้นหาความรู้ (2) การสร้างและแสวงหาความรู้ (3) การจัด ความรู้ให้เป็นระบบ (4) การประมวลและกลั่น กรองความรู้ (5) การเข้าถึงความรู้ (6) การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ (7) การเรียนรู้ การ จัดการความรู้จึงเป็นการดำเนินการร่วมกัน

ของผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาเพื่อสร้างและ ใช้ความรู้ในการทำงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีขึ้น และเป็นกระบวนการส่งผ่านความรู้ ที่มุ่งให้เกิด การนำพลังปัญญาของบุคลากรในสถานศึกษา มาเพิ่มพลังในการเรียนรู้ ด้วยการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ ความสามารถ ในการรวบรวมและสร้างความรู้ใหม่ที่เป็น ต่อการพัฒนางานในสถานศึกษาให้สำเร็จ ให้ เข้าถึงความรู้ รู้จักเลือกใช้ ตัดแปลง ปรับปรุง และต่อยอดความรู้ ที่มีอยู่เดิมหรือสร้าง ความรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของสถานศึกษาและเพื่อ สนับสนุนการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดย มีเป้าหมายสูงสุดคือ พัฒนาการจัดการเรียนรู้

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมี บทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการ ส่งเสริมการจัดการความรู้ของบุคลากรใน สถานศึกษา โดยเฉพาะความรู้ในสถานศึกษา ที่มีอยู่ทุกแห่งมากมาย แต่ไม่ได้จัดเก็บอย่าง เป็นระบบ ได้แก่ความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล ที่เป็นทักษะเฉพาะซึ่งเกิดจากประสบการณ์ ในการสอน ค่านิยม เจตคติ พฤติกรรมและ เทคนิควิธีในการสอน และ การปฏิบัติงาน เมื่อบุคคลเหล่านี้ เกษียณอายุราชการ ลาออก โอนหรือย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ความรู้เหล่านี้จะสูญหายไปด้วย ทำให้คนรุ่นหลังไม่ ได้ใช้ประโยชน์จากความรู้ที่เกิดขึ้น ส่วนความรู้ ที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่นตำรา เอกสารทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นความรู้ ที่สามารถเผยแพร่และแบ่งปันให้กับผู้ร่วมงาน คนอื่น ๆ ได้ และสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ ต่อสถานศึกษาจึงควรมีการนำมาจัดการให้เป็น

ระบบ เพื่อความสะดวกต่อ การนำมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ ซึ่งในการดำเนินการจัดการความรู้ ต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการ จัดเก็บความรู้ให้สามารถค้นหาข้อมูลได้โดย ง่าย เช่น การรวบรวมความรู้ การจัดเก็บลง เว็บไซต์ของสถานศึกษาหรือการเผยแพร่ความรู้ ขึ้นตอนต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคลากรภายใน สถานศึกษาและบุคลากรภายนอกสถานศึกษา ซึ่งเป็นการบูรณาการทั้งงาน คน สถานศึกษา สังคมและเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน

โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 7 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบล ได้แก่ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลเชียงดาว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลแม่ณะ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลเมืองคอง ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลเมืองนะ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลเมืองงาย ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลปิงโค้ง และศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลทุ่งข้าวพวง มีโรงเรียนประถมศึกษา ใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ทั้งหมด 38 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่เขต 3, 2557, หน้า 1-6) ซึ่งแต่ละ โรงเรียนมีบริบทที่แตกต่างกัน ทั้งที่ตั้ง นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ที่มีทั้งโรงเรียนที่อยู่ในเขต อำเภอ และอยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร ทำให้บทบาท

ผู้บริหารสถานศึกษาใน การพัฒนาสถานศึกษา และการจัดการความรู้ในสถานศึกษามีความ แตกต่างกัน ซึ่งการจัดการความรู้มีความ สัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง หากองค์กรจะพัฒนาตนเองให้เป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ก็จำเป็นจะต้องบริหารจัดการ ความรู้ภายในองค์กรให้เป็นระบบ เพื่อส่งเสริม ให้บุคลากรเรียนรู้ได้จริงและต่อเนื่อง เพราะ ฉะนั้น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการ จัดการความรู้และองค์กรแห่งการเรียนรู้จึงมี ความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร และผู้ที่ จะ ขับเคลื่อนสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ นั้น คือ ผู้บริหารสถานศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีบทบาท อย่างไร การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถม ศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีการจัดการความรู้มากน้อยเพียงใด และ บทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัด เชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาบทบาทผู้บริหารกับการจัดการ ความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทผู้บริหารของ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

2. เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาใน อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3 รวมทั้งสิ้นจำนวน 226 คน จากประชากรทั้งหมด จำนวน 550 คน ในปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Krcjcie & Morgan (อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43-44) และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน คือ บทบาทผู้อำนวยการ บทบาทผู้ประเมิน บทบาทผู้คาดการณ์ บทบาทผู้ให้คำปรึกษา และบทบาทผู้ส่งเสริม

ตอนที่ 3 การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 7 กระบวนการ คือ การค้นหาความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือส่งจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปมอบให้ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ตอบแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 19 – 28 กุมภาพันธ์ 2558 จากครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 226 คน ในปีการศึกษา 2557ด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2558 จำนวนทั้งสิ้น 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาทำการตรวจสอบพบว่า มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 บทบาทผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ นำเสนอประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ นำเสนอประกอบการบรรยาย

ผลการศึกษา

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 69.47 โดยมีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 69.47 และโดยมากมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.66

ตารางที่ 1 บทบาทผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
(n = 226)				
1.	บทบาทผู้อำนวยการ	3.66	0.66	มาก
2.	บทบาทผู้ประเมิน	3.55	0.67	มาก
3.	บทบาทผู้คาดการณ์	3.50	0.65	ปานกลาง
4.	บทบาทผู้ให้คำปรึกษา	3.69	0.64	มาก
5.	บทบาทผู้ส่งเสริม	3.56	0.64	มาก
เฉลี่ยรวม		3.59	0.59	มาก

จากตารางที่ 3 บทบาทผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในระดับมากเช่นกัน โดยมีเพียงบทบาทผู้คาดการณ์ที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม และรายด้าน

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
		(n = 226)		
1.	การค้นหาความรู้	3.62	0.67	มาก
2.	การสร้างและแสวงหาความรู้	3.59	0.53	มาก
3.	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ	3.43	0.53	ปานกลาง
4.	การประมวลและกลั่นกรองความรู้	3.51	0.61	มาก
5.	การเข้าถึงความรู้	3.46	0.56	ปานกลาง
6.	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้	3.53	0.55	มาก
7.	การเรียนรู้	3.57	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม		3.53	0.49	มาก

จากตารางที่ 2 การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการจัดการความรู้มีการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการจัดการความรู้มีการปฏิบัติในระดับมากเช่นกัน โดยมีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ และการเข้าถึงความรู้ที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	y
X1	0.66**	0.70**	0.59**	0.62**	0.64**	0.65**	0.46**	0.82**
X2	0.67**	0.74**	0.62**	0.65**	0.69**	0.63**	0.50**	0.84**
X3	0.67**	0.68**	0.56**	0.64**	0.69**	0.60**	0.46**	0.82**
X4	0.66**	0.66**	0.56**	0.63**	0.63**	0.58**	0.42**	0.79**
X5	0.64**	0.67**	0.61**	0.64**	0.61**	0.62**	0.42**	0.81**
x	0.81**	0.82**	0.74**	0.79**	0.79**	0.77**	0.66**	0.83**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง บทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัด เชียงใหม่ พบว่าโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับสูง ($r=0.83$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร บทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ ปรากฏ ว่าตัวแปรย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.42 ถึง 0.74

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. บทบาทผู้บริหารของโรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัด เชียงใหม่ พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมี ความคิดเห็นว่า บทบาทผู้บริหารมีการปฏิบัติใน ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ บทบาทผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมาก เช่นกัน โดยมีเพียงบทบาทผู้คาดการณ์ที่มีการ ปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ บทบาทผู้ให้คำปรึกษา มีการปฏิบัติ ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บทบาทผู้คาดการณ์มีการปฏิบัติในระดับ ปานกลาง ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ การจัดสรร บุคลากรไม่เหมาะสมกับความสามารถ และความถนัดของครู และผู้บริหารไม่ ให้ ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยมีข้อเสนอแนะ ว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครู

ทำงานตามความถนัดของตนเองอย่างมีอิสระ และควรจัดให้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น เพื่อให้รับข่าวสารได้ทันต่อเหตุการณ์ ในปัจจุบัน

2. การจัดการความรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัด เชียงใหม่พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมี ความคิดเห็นว่า การจัดการความรู้มีการปฏิบัติ ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ คิดเห็นว่ การจัดการความรู้มีการปฏิบัติใน ระดับมากเช่นกัน โดยมีการจัดการความรู้ให้ เป็นระบบและการเข้าถึงความรู้ ที่มี การปฏิบัติ ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การค้นหาความรู้มีการปฏิบัติใน ระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดการ ความรู้ให้เป็นระบบมีการปฏิบัติในระดับ ปานกลาง ปัญหาที่พบได้แก่ ระบบสารสนเทศ ในโรงเรียนไม่ครบถ้วนขาดความต่อเนื่องและ ยังไม่เป็นระบบ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการจัดการความรู้ที่เป็น ระบบ โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดระบบ สารสนเทศอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น และควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ/สัมมนา ให้ความรู้ในการจัดการความรู้ในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดประโยชน์ ในการนำมาใช้ในสถานศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท ผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัด เชียงใหม่ โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ในรายด้านพบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสุด คือ ด้านบทบาทผู้ประเมิน กับการสร้างและแสวงหาความรู้ โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนค่าสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ คือ บทบาทผู้บริหารด้านผู้ให้คำปรึกษา กับการจัดการความรู้ด้านการเรียนรู้ การนำความรู้ไปใช้ และบทบาทผู้บริหารด้านผู้ส่งเสริมสนับสนุน กับการจัดการความรู้ด้านการเรียนรู้ การนำความรู้ไปใช้ โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อค้นพบและประเด็นที่สนใจซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง บทบาทผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของครู ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอปัญหาว่า ผู้บริหารจัดบุคลากรไม่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3,

2558, หน้า 1-6) ไม่สามารถจัดสรรอัตรากำลังครูให้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ตรงตามความต้องการของแต่ละโรงเรียนได้ จึงทำให้โรงเรียนขาดแคลนอัตรากำลังครูที่ตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีครูสอนไม่ครบชั้นเรียน และอีกทั้งครูยังมีภาระงานรับผิดชอบในหน้าที่อื่น ๆ มาก จึงทำให้การปฏิบัติงานของครูเป็นไปอย่างไม่เต็มศักยภาพและความสามารถของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขสันต์ ชัยศิริวัฒน์ (2550) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษา เอกชน พบว่า บทบาทในการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารในการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน ด้านผู้คาดการณ์ ผู้บริหารควรคาดการณ์ถึงการดำเนินงานในอนาคต มีการวางแผน มีวิสัยทัศน์และมีการเตรียมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู ทั้งยังสอดคล้องกับ บทบาทหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ของ Farren และ Koye. ในด้านบทบาทผู้คาดการณ์ ว่า ผู้บริหารควรมีบทบาทในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร อาชีพและอุตสาหกรรม ช่วยให้ผู้บุคลากรสามารถให้ข้อมูล และเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ ซึ่งให้เห็นแนวโน้มที่เกิดขึ้น และการพัฒนาใหม่ ๆ ที่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของบุคลากร

ประเด็นที่สอง การจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าระบบสารสนเทศไม่ควรถ่วง ขาดความต่อเนื่องและยังไม่เป็นระบบ โรงเรียนควรมีการจัดระบบสารสนเทศอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อที่จะสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาได้ อีกทั้งยังเป็นการแบ่งเบา ภาระงานของครู เนื่องจากบางโรงเรียนขาดแคลนอัตรา กำลังครูที่สอน ทำให้สอนไม่ครบชั้นเรียนและตรงกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร ขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อและจัดหาระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่ตั้งของโรงเรียน เพราะมีราคาแพงหรือทางต้นสังกัดไม่มีการกำกับติดตามให้มีผู้รับผิดชอบในด้านจัดระบบสารสนเทศและเทคโนโลยี ให้เกิดความเสถียรภาพและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับแนวทางของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ในมาตรฐานที่ ๑๓ สถานศึกษามีการสร้าง ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ “สถานศึกษามีการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนการดำเนินงานสร้าง ส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุนให้มีกระบวนการที่เกื้อหนุนให้บุคลากรในสถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง และ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดการเรียนรู้โดยผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้ องค์ความรู้ต่าง ๆ จนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ มีระบบการจัดการความรู้ มีการถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทั้งบุคลากร ใน

สถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง”

ประเด็นที่สามความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสุด คือ ด้านบทบาทผู้ประเมินกับการสร้างและแสวงหาความรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว มีรูปแบบในการประเมินที่หลากหลาย มีการประเมินอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมไปถึงการเสนอแนะกิจกรรมที่จะช่วยให้ครูสามารถนำมาปรับปรุง การปฏิบัติงานของตนเอง สอดคล้องกับนิมิตร อิศระกุล (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทราเขต 1 สรุปผลการวิจัยว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทราเขต 1 พบว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทราเขต 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับต่างๆ ดังนี้ มีความสัมพันธ์กันระดับค่อนข้างสูงได้แก่ การดำเนินการประกันคุณภาพในสถานศึกษาด้านการทำแผนพัฒนามาตรฐานการศึกษา กับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาด้านกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพในสถานศึกษาด้าน การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษากับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน

กำกับดูแล และการจัดการความรู้ด้านการสร้าง และแสวงหาความรู้ นั่น ผู้บริหารโรงเรียนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้มีการปรับปรุง พัฒนาความรู้ เทคนิค วิธีการสอน การสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยให้มีการเข้ารับการอบรม สัมมนาตามความต้องการของบุคลากรและตรงตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน รวมถึงการเผยแพร่ผลงานของตน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคลากรอื่น ๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพิทักษ์ศรีชัย (2552) ได้ศึกษาการจัดการความรู้ในโรงเรียนภูซางวิทยาคม อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา พบว่า ส่วนมากมีการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการความรู้ กิจกรรมระดมสมอง เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาในการทำงานหรือปัญหาของโรงเรียน รวมทั้งมีการจัดประชุมหรือกิจกรรมสำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ของคณะครู มีการจัดระบบห้องสมุดพร้อมสำหรับการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้า มีการจัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมหรือจัดตั้งทีมข้ามสายงาน

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ จะเห็นว่าบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า ถ้าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะการณ เป็นผู้นำที่ดีก็ย่อมส่งผลให้การจัดการความรู้

ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ดีขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นควรนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกระดับในการพัฒนาการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 สถานศึกษาคควรมีการจัดระบบสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน

1.2 ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการระบบสารสนเทศของโรงเรียนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

2.2 ควรศึกษาการบริหารงานบุคลากรของโรงเรียนในอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- นิมิตร อิศระกุล. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, 2549.
- บุญชม ศรีสะอาด. การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- บุญดี บุญญาภิจและคณะ. การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จิรวัดน์เอ็กเพรส, 2548.
- พิทักษ์ ศรชัย. การจัดการความรู้ของโรงเรียนภูซางวิทยาคม อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา. การศึกษาอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2552.
- ยงยุทธ เกษสาคร. ภาวะผู้นำและทำงานเป็นทีม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอสแอนด์จีกราฟฟิค, 2554.
- สมพร ใจคำปัน. การบริหารงานบุคลากรของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3. แบบแสดงที่ตั้งและปริมาณของสถานศึกษา ประกอบการวางแผนอัตรากำลังครูของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2557. เชียงใหม่: สพป.ชม. 3, 2557.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือการปฏิบัติงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2545.
- _____. จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อการขับเคลื่อนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 255.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. พื้นฐานการจัดการความรู้. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท, 2549.
- _____. คู่มือการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : บริษัท พี.เอ.ลิวิ่ง จำกัด, 2549.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว, 2548.
- สุขสันต์ ชัยศิริวัฒน์. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. การนิเทศภายในหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน.วารสารวิชาการ 4(8), 25-31, 2545.